

[Peter Duetoft]

at det er meget let at stille sig op og tale om de meget sikre lande i Østeuropa, hvortil bl.a. Rusland oftest regnes, men det går altså ikke sådan bare at tage en gruppe lande og hævde, at de er sikre. I de demokratier, der findes derovre i øjeblikket, og med den turbulente situation, der er dér, er det altså kun meget få af dem, der i virkeligheden kan leve op til, at minoritetsgrupper også kan være i fred.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja, engang imellem kan man jo godt smile lidt over, hvordan ordførerne åbenbart kan misforstå hinanden.

Men jeg vil godt spørge hr. Peter Duetoft, om hr. Peter Duetoft egentlig er enig i dette her forslag. Det var ikke min opfattelse, for hr. Peter Duetoft talte nærmest som en oppositionspolitiker om regeringens eget forslag.

Op så vil jeg godt spørge hr. Peter Duetoft, som talte om de åbenbart grundløse asylansøgninger: Jamen skal der være forskellige tider på, eller hvad havde hr. Peter Duetoft egentlig forestillet sig?

Nu nævnte hr. Peter Duetoft – det gjorde jeg ikke, men det gjorde hr. Peter Duetoft – Rusland som et usikkert område; jamen størstedelen af verden er usikkert område, hr. Peter Duetoft, sådan er tingenes tilstand nu engang. Men der må trods alt være nogle områder – og det er dér, jeg anklager regeringen for ikke at have udvist rettidig omhu – hvor man siger, at dér er der i hvert fald behov for, at der er mulighed for at søge asyl; men der er altså også andre områder, som man stadig væk kan sætte et stort spørgsmålstegn ved. Jeg synes, hr. Peter Duetoft var alt for bred i sin formulering. Hvad vil hr. Peter Duetoft egentlig, og er hr. Peter Duetoft enig i det, som er indenrigsministerens forslag?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu kan man jo ikke forlange, at fru Pia Kjærsgaard skal høre efter, hvad andre siger, men så vil jeg gentage, hvad jeg rent faktisk sagde. Jeg sagde, at jeg fandt, at regeringen og ministeren har fundet et afbalanceret og godt forslag, som CD kan støtte. Det var faktisk, hvad jeg sagde. Jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard

ønsker mere støtte til regeringen. Jeg ved ikke, om jeg skal sige, at det er et meget godt forslag eller et yderst godt forslag, for at fru Pia Kjærsgaard skal kunne forstå det.

Dernæst vil jeg godt sige, at Sverige og USA er klart sikre lande; men når vi kommer til det tidligere Sovjet, og når vi kommer til en række af landene i det nuværende Øst- og Centraleuropa, så er det ikke sikre lande. Vi kan da godt stille os op her og sige, at det er de nok, og at de ansøgninger kan klares på 48 timer eller ved grænsen eller ved et ekstra lille kontor, men det er en kendsgerning, at der er minoriteter efter minoriteter i disse lande, og selv om den store majoritet kan opfatte landet som sikkert, vil minoriteterne være ganske meget udsatte. Her er jøderne i Rusland altså et godt eksempel, for det kan godt være, at man er sikker, når man tilhører andre befolkningsgrupper i Rusland, men der er altså denne minoritetsgruppe, der er udsat for en antisemitisme, der minder meget om gamle dage.

Derfor er det, at jeg i al stilfærdighed tillader mig at sige, at det er for bredt bare at sige, at man kan tage en gruppe lande og så sige, at de er sikre; det er de ikke alle sammen. Det, jeg beder om, er bare, at man er lidt nuanceret i sine holdninger og ikke kører med på den Fremskridtspartivogn, som siger, at vi kan stille os op alle sammen nede ved grænsen og sige: nej, nej, nej, næsten ligegyldigt hvem der kommer.

Det er ikke CD's politik, og det er en grundholdning, som fru Pia Kjærsgaard selvfølgelig ikke skal være enig med mig i, men som hun må anerkende at der altså er nogle af os der har.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det var fru Pia Kjærsgaards bemærkning om, at der skulle være forskel på den tid, det ville tage at behandle en åbenbart grundløs ansøgning, der fik mig herop. Ja, naturligvis vil der være forskel på tiden, for nogle kan være så åbenbart grundløse, at direktoratet siger nej med det samme, og Flygtningehjælpen siger nej med det samme, mens andre er mindre åbenbart grundløse; derfor bliver man nødt til også at være smidig i den forstand, for de dér sikre lande er ikke altid sikre for alle borgerne.